

**ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ
УКРАЇНИ ТА ДЕЯКИХ ІНШИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ
УКРАЇНИ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ОКРЕМИХ
НОРМ ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ**

Закон України
від 07.07.2011 р. № 3609-VI

(витяг)*

Верховна Рада України постановляє:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Податковому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13–17, ст.112):

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 14. Визначення понять

«14.1.175. податковий борг – сума узгодженого грошового зобов'язання (з урахуванням штрафних санкцій за їх наявності), але не сплаченого платником податків у встановлений цим Кодексом строк, а також пеня, нарахована на суму такого грошового зобов'язання»...

Стаття 20. Права органів державної податкової служби

2) у пункті 20.1:

підпункт 20.1.2 викласти у такій редакції:

«20.1.2. під час проведення перевірок вимагати виготовлення платником податків (уповноваженим представником платника податків) і безоплатно отримувати від них засвідчені підписом платника податків або його посадовою особою та скріплені печаткою (за її наявності) копії документів, що свідчать про порушення вимог податкового законодавства або іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби, та пояснень з питань, що виникають під час перевірок та стосуються реалізації повноважень органів державної податкової служби, встановлених цим Кодексом та іншими законами України; перевіряти під час проведення перевірок у платників податків – фізичних осіб, а також у посадових осіб та інших працівників платників податків – юридичних осіб документи, що посвідчують особу»;

підпункт 20.1.12 викласти у такій редакції:

«20.1.12. у випадках, встановлених законом, звертатися до суду щодо припинення юридичної особи та підприємницької діяльності фізичною особою – підприємцем та/або про визнання недійсними установчих (засновницьких) документів суб'єктів господарювання» ...

У витязі із Закону редакцією додані назви розділів та статей Податкового кодексу для кращого сприйняття.

Стаття 34. Види податкового періоду

3) пункт 34.1 статті 34 викласти в такій редакції:

«34.1. Податковим періодом може бути:

- 34.1.1. календарний рік;
- 34.1.2. календарне півріччя;
- 34.1.3. календарний квартал;
- 34.1.4. календарний місяць;
- 34.1.5. календарний день» ...

**РОЗДІЛ ІІ. АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ,
ЗБОРІВ (ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ)**

Стаття 42. Листування з платником податків

пункт 42.1 викласти у такій редакції:

«42.1. Податкові повідомлення – рішення, податкові вимоги або інші документи, адресовані контролюючим органом платнику податків, повинні бути складені у письмовій формі, відповідним чином підписані та у випадках, передбачених законодавством, завірені печаткою такого контролюючого органу»...

пункт 42.3 викласти у такій редакції:

«42.3. Якщо платник податків у порядку та у строки, визначені статтею 66 цього Кодексу, повідомив контролюючий орган про зміну податкової адреси, він на період з дня державної реєстрації зміни податкової адреси до дня внесення змін до облікових даних такого платника податків звільняється від виконання вимог документів, надісланих йому контролюючим органом за попередньою податковою адресою та в подальшому повернутих як таких, що не знайшли адресата»;

доповнити пунктом 42.4 такого змісту:

«42.4. З платниками податків, які подають звітність в електронній формі, листування з органами державної податкової служби може здійснюватися засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

На вимогу платника податків, який отримав документ в електронній формі, орган державної податкової служби надає такому платнику податків відповідний документ у паперовій формі протягом трьох робочих днів з дня надходження відповідної вимоги (в письмовій або електронній формі) платника податків» ...

Стаття 44. Вимоги до підтвердження даних, визначених у податковій звітності

у пункті 44.2:

після першого абзацу доповнити новим абзацом такого змісту:

«Платники податку, які відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» застосовують міжнародні стандарти фінансової звітності, ведуть облік доходів і витрат за такими стандартами з урахуванням положень цього Кодексу. Такі платники податку при застосуванні положень цього Кодексу, в яких міститься посилання на положення (стандарти) бухгалтерського обліку, застосовують відповідні міжнародні стандарти фінансової звітності»...

Стаття 48. Складання податкової декларації

підпункт 48.5.1 пункту 48.5 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Достатнім підтвердженням справжності документа податкової звітності є наявність оригіналу підпису уповноваженої особи на документі у паперовій формі або наявність в електронному документі електронного цифрового підпису платника податку»...

Стаття 49. Подання податкової декларації...

пункт 49.15 викласти у такій редакції:

«49.15. Податкова декларація, надіслана платником податків або його представником поштою або засобами електронного зв'язку, вважається неподаною за умови її заповнення з порушенням норм пунктів 48.3 і 48.4 статті 48 цього Кодексу та надсилання податковим органом платнику податків письмової відмови у прийнятті його податкової декларації»...

Стаття 50. Внесення змін до податкової звітності

пункт 50.2 викласти у такій редакції:

«50.2. Платник податків під час проведення документальних планових та позапланових виїзних перевірок не має права подавати уточнюючі розрахунки до поданих ним раніше податкових декларацій за будь-який звітний (податковий) період з відповідного податку і збору, який перевіряється контролюючим органом.

Це правило не поширюється на випадки, встановлені статтею 177 цього Кодексу»;

Стаття 52. Податкова консультація

11) у статті 52:

пункт 52.1 викласти у такій редакції:

«52.1. За зверненням платників податків контролюючі органи надають безоплатно консультації з питань практичного використання окремих «норм податкового законодавства протягом 30 календарних днів, що настають за днем отримання такого звернення даним контролюючим органом»;

пункт 52.3 викласти у такій редакції:

«52.3. За вибором платника податків консультація надається в усній, письмовій або електронній формі»...

Стаття 53. Наслідки застосування податкових консультацій

12) у статті 53:

пункт 53.1 викласти у такій редакції:

«53.1. Не може бути притягнуто до відповідальності платника податків, який діяв відповідно до податкової консультації, наданої йому у письмовій або електронній формі, а також узагальнюючої податкової консультації, зокрема, на підставі того, що у майбутньому така податкова консультація або узагальнююча податкова консультація була змінена або скасована»...

Стаття 56. Оскарження рішень контролюючих органів

пункт 56.18 викласти у такій редакції:

«56.18. З урахуванням строків давності, визначених статтею 102 цього Кодексу, платник податків має право оскаржити в суді податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу про нарахування грошового зобов'язання у будь-який момент після отримання такого рішення.

Рішення контролюючого органу, оскаржене в судовому порядку, не підлягає адміністративному оскарженню.

Процедура адміністративного оскарження вважається досудовим порядком вирішення спору.

При зверненні платника податків до суду з позовом щодо визнання недійсним рішення контролюючого органу грошове зобов'язання вважається незгодженим до дня набрання судовим рішенням законної сили»...

«56.22. Якщо платник податків оскаржує рішення податкового органу в адміністративному порядку до контролюючих органів та/або до суду, обвинувачення особи в ухиленні від сплати податків не може ґрунтуватися на такому рішенні контролюючого органу до закінчення процедури адміністративного оскарження або до остаточного вирішення справи судом. Це правило не поширюється на випадки, коли таке обвинувачення базується не тільки на рішенні контролюючого органу, а й доведено на підставі додатково зібраних доказів відповідно до вимог кримінально-процесуального законодавства України»...

Стаття 123. Штрафні (фінансові) санкції (штрафи)...

37) пункт 123.1 статті 123 викласти у такій редакції:

«123.1. У разі якщо контролюючий орган самостійно визначає суму податкового зобов'язання, зменшення суми бюджетного відшкодування та/або

від'ємного значення суми податку на додану вартість платника податків на підставах, визначених підпунктами 54.3.1, 54.3.2, 54.3.4, 54.3.5, 54.3.6 пункту 54.3 статті 54 цього Кодексу, –

тягне за собою накладення на платника податків штрафу в розмірі 25 відсотків суми визначеного податкового зобов'язання, завищеної суми бюджетного відшкодування.

При повторному протягом 1095 днів визначенні контролюючим органом суми податкового зобов'язання з цього податку зменшення суми бюджетного відшкодування –

тягне за собою накладення на платника податків штрафу у розмірі 50 відсотків суми нарахованого податкового зобов'язання, завищеної суми бюджетного відшкодування»...

РОЗДІЛ III. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ

Стаття 138. Склад витрат і порядок їх визначення

у пункті 138.8:

після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«загальновиробничі витрати, які відносяться на собівартість виготовлених та реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку»...

доповнити підпунктом 138.8.5 такого змісту:

«138.8.5. До складу загальновиробничих витрат включаються:

а) витрати на управління виробництвом (оплата праці працівників апарату управління цехами, дільницями відповідно до законодавства тощо; внески на соціальні заходи, визначені статтею 143 цього розділу; медичне страхування, страхування відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення»; страхування за довгостроковими договорами страхування життя в межах, визначених абзацами другим і третім пункту 142.2 статті 142 цього Кодексу, працівників апарату управління цехами, дільницями; витрати на оплату службових відряджень персоналу цехів, дільниць тощо);

б) амортизація основних засобів загальновиробничого (цехового, дільничного, лінійного) призначення;

в) амортизація нематеріальних активів загальновиробничого (цехового, дільничного, лінійного) призначення;

г) витрати на утримання, експлуатацію та ремонт, страхування, оперативну оренду основних засобів, інших необоротних активів загальновиробничого призначення;

г) витрати на вдосконалення технології та організації виробництва (оплата праці та внески на соціальні заходи, визначені статтею 143 цього розділу, працівників, зайнятих удосконаленням технології та організації виробництва, поліпшенням якості продукції, підвищенням її надійності, довговічності, інших експлуатаційних характеристик у виробничому процесі; витрати матеріалів, придбаних комплектувальних виробів і напівфабрикатів, оплата послуг сторонніх організацій);

д) витрати на опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення та інші послуги з утримання виробничих приміщень;

е) витрати на обслуговування виробничого процесу (оплата праці загальновиробничого персоналу; внески на соціальні заходи, визначені статтею 143 цього Кодексу; медичне страхування, страхування відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» та страхування за довгостроковими договорами страхування життя в межах, визначених абзацами другим і третім пункту 142.2 статті 142 цього Кодексу, робітників та працівників апарату управління виробництвом; витрати на здійснення технологічного контролю за виробничими процесами та якістю продукції, робіт, послуг);

е) витрати на охорону праці, техніку безпеки, понесені відповідно до законодавства;

ж) суми витрат, пов'язаних із підтвердженням відповідності продукції, систем якості, систем управління якістю, систем екологічного управління, персоналу, встановленим вимогам відповідно до Закону України «Про підтвердження відповідності»;

з) суми витрат, пов'язаних з розвідкою/дорозвідкою та облаштуванням нафтових та газових родовищ (за винятком витрат на спорудження будь-яких свердловин, що використовуються для розробки нафтових та газових родовищ, понесених з моменту зарахування таких свердловин до експлуатаційного фонду, а також інших витрат, пов'язаних з придбанням/виготовленням основних засобів, які підлягають амортизації згідно із статтею 148 цього Кодексу);

и) інші загальновиробничі витрати (внутрішньозаводське переміщення матеріалів, деталей, напівфабрикатів, інструментів із складів до цехів і готової продукції на склади); нестачі незавершеного виробництва, нестачі і втрати від псування матеріальних цінностей у цехах у межах норм природного убутку згідно із затвердженими центральними органами виконавчої влади та погодженими Міністерством фінансів України нормативами»...

у підпункті 138.10.4:

підпункт «б» викласти у такій редакції:

«б) амортизацію наданих в оперативну оренду

необоротних активів; амортизацію необоротних та нематеріальних активів у складі об'єктів, отриманих у концесію відповідно до Закону України «Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів централізованого водо-, теплопостачання і водовідведення, що перебувають у комунальній власності»;

в абзаці третьому підпункту «в» слова «(крім тих пенсій, що призначені особам, які були безпосередньо зайняті повний робочий день на підземних роботах, включаючи особовий склад гірничорятувальних частин, з видобутку вугілля, сланцю, руди та інших корисних копалин, на будівництві шахт та рудників за списком робіт і професій, затвердженим Кабінетом Міністрів України)» виключити;

в абзаці дев'ятому слова «Закону України «Про проведення експерименту в житловому будівництві на базі холдингової компанії «Київміськбуд» замінити словами «закону, що регулює питання створення та функціонування фондів банківського управління»...

Стаття 139. Витрати, що не враховуються при визначенні оподаткованого прибутку

підпункт 139.1.6 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«У разі якщо платник податку на додану вартість відповідно до розділу V цього Кодексу визначає базу оподаткування для нарахування податкових зобов'язань з податку на додану вартість виходячи із винагороди (маржинального прибутку, маржі), податок на додану вартість, сплачений у складі витрат на придбання товарів (послуг), які входять до складу витрат та основних засобів і нематеріальних активів, що підлягають амортизації, включається відповідно до витрат або до вартості відповідного об'єкта основних засобів чи нематеріального активу»;

підпункт 139.1.9 викласти у такій редакції:

«139.1.9. витрати, не підтверджені відповідними розрахунковими, платіжними та іншими первинними документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачена правилами ведення бухгалтерського обліку та нарахування податку.

У разі втрати, знищення або псування зазначених документів платник податку має право письмово заявити про це органу державної податкової служби та здійснити заходи, необхідні для поновлення таких документів. Письмова заява має бути надіслана до/або разом із поданням розрахунку податкових зобов'язань за звітний податковий період. Платник податків зобов'язаний відновити втрачені, знищені або зіпсовані документи протягом 90 календарних днів з дня, що настає за днем надходження такої заяви до органу державної податкової служби, митного органу.

Якщо платник податку поновить зазначені документи в наступних податкових періодах, підтверджені витрати включаються до витрат за податковий період, на який припадає таке поновлення»...

Стаття 140. Особливості визнання витрат подвійного призначення

у підпункті 140.1.7...

абзац четвертий викласти у такій редакції:

«До складу витрат на відрядження відносяться також витрати, не підтверджені документально, на харчування та фінансування інших власних потреб фізичної особи (добові витрати), понесені у зв'язку з таким відрядженням у межах території України, але не більш як 0,2 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, в розрахунку за кожен календарний день такого відрядження, а для відряджень за кордон – не вище 0,75 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, в розрахунку за кожен календарний день такого відрядження»...

Стаття 145. Класифікація груп основних засобів та інших необоротних активів...

48) підпункт 145.1.1 статті 145 доповнити абзацом такого змісту:

«Якщо відповідно до правостановлюючого документа строк дії права користування нематеріального активу не встановлено, такий строк становить 10 років безперервної експлуатації»;

Стаття 146. Визначення вартості об'єктів амортизації

49) у статті 146:

пункт 146.1 викласти у такій редакції:

«146.1. Облік вартості, яка амортизується, ведеться за кожним об'єктом, що входить до складу окремої групи основних засобів, у тому числі вартість ремонту та поліпшення об'єктів основних засобів, отриманих безоплатно або наданих в оперативний лізинг (оренду) або отриманих в концесію чи створених (збудованих) концесіонером відповідно до Закону України «Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів централізованого водо-, теплопостачання і водовідведення, що перебувають у комунальній власності», як окремий об'єкт амортизації»...

пункт 146.12 викласти у такій редакції:

«146.12. Сума витрат, що пов'язана з ремонтом та поліпшенням об'єктів основних засобів, у тому числі орендованих або отриманих у концесію чи створених (збудованих) концесіонером у розмірі, що не перевищує 10 відсотків сукупної балансової вартості всіх груп основних засобів на початок звітного року, відноситься до витрат того звітного податкового періоду, в якому такий ремонт та поліпшення були здійснені»...

пункт 146.15 викласти у такій редакції:

«Нарахування амортизації окремого об'єкта припиняється, починаючи з місяця, наступного за місяцем виведення з експлуатації такого об'єкта основних засобів або передачі його до складу невиробничих необоротних матеріальних активів за рішенням платника податку або суду.

У цьому ж порядку відбувається виведення основних засобів з експлуатації внаслідок їх відчуження за рішенням суду.

У разі зворотного введення такого об'єкта в експлуатацію або передачі до складу виробничих основних засобів, для цілей амортизації приймається вартість, яка амортизується на момент його виведення з експлуатації (складу виробничих засобів) та збільшується на суму витрат, пов'язаних з ремонтом, модернізацією, модифікацією, добудовою, дообладнанням, реконструкцією тощо. При цьому нарахування амортизації по такому об'єкту розпочинається у місяці, наступному за місяцем зворотного введення об'єкта в експлуатацію або передачі до складу виробничих засобів»...

РОЗДІЛ IV. ПОДАТОК НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Стаття 164. База оподаткування

60) у статті 164:

пункт 164.1 викласти у такій редакції:

«164.1. Базою оподаткування є загальний оподатковуваний дохід, з урахуванням особливостей, визначених цим розділом.

Загальний оподатковуваний дохід – будь-який дохід, який підлягає оподаткуванню, нарахований (виплачений, наданий) на користь платника податку протягом звітного податкового періоду.

У разі використання права на податкову знижку базою оподаткування є чистий річний оподатковуваний дохід, який визначається шляхом зменшення загального оподаткованого доходу з урахуванням пункту 164.6 цієї статті на суми податкової знижки такого звітного року.

Базою оподаткування для доходів, отриманих від провадження господарської або незалежної професійної діяльності, є чистий річний оподатковуваний дохід, який визначається відповідно до пункту 177.2 статті 177 та пункту 178.3 статті 178 цього Кодексу»...

Стаття 167. Ставки податку

пункт 167.1...

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Платники податку, які подають податкові декларації за податковий (звітний) рік згідно з підпунктом

"є" пункту 176.1 статті 176, статтями 177 і 178 цього розділу, застосовують ставку податку 17 відсотків до частини середньомісячного річного оподаткованого доходу, що перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року. Розмір середньомісячного річного оподаткованого доходу розраховується як сума загальних місячних оподатковуваних доходів, зазначених в абзаці першому цього пункту, поділена на кількість календарних місяців, протягом яких платником податку було одержано такі доходи у податковому (звітному) році, за який здійснюється декларування»...

Стаття 168. Порядок нарахування, утримання та сплати (перерахування) податку до бюджету

пункт 168.1:

доповнити підпунктом 168.1.5 такого змісту:

«168.1.5. Якщо оподатковуваний дохід нараховується податковим агентом, але не виплачується (не надається) платнику податку, то податок, який підлягає утриманню з такого нарахованого доходу, підлягає перерахуванню до бюджету податковим агентом у строки, встановлені цим Кодексом для місячного податкового періоду»...

РОЗДІЛ V. ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ

Стаття 183. Порядок реєстрації платників податку

пункт 183.4 викласти у такій редакції:

«183.4. У разі переходу осіб із спрощеної системи оподаткування, що не передбачає сплати податку, на загальну систему оподаткування, за умови, якщо такі особи відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 або пунктом 182.1 статті 182 цього Кодексу, з початку календарного року, реєстраційна заява має бути подана не пізніше 10 січня цього календарного року; у разі якщо такий перехід здійснюється упродовж календарного року, реєстраційна заява подається одночасно з поданням заяви про відмову від застосування спрощеної системи оподаткування.

При реєстрації осіб як платників податку, які обрали спрощену систему оподаткування, що передбачає сплату податку, за умови, що такі особи відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 або пунктом 182.1 статті 182 цього Кодексу, реєстраційна заява подається одночасно з поданням заяви на право застосування спрощеної системи оподаткування «...

пункт 183.10 викласти у такій редакції:

«183.10. Будь-яка особа, яка підлягає обов'язковій реєстрації як платник податку, і у випадках та в по-

рядку, передбачених цією статтею, не подала до органу державної податкової служби реєстраційну заяву, несе відповідальність за ненарахування або несплату цього податку на рівні зареєстрованого платника без права нарахування податкового кредиту та отримання бюджетного відшкодування»...

Стаття 189. Особливості визначення бази оподаткування

81) у статті 189:

пункт 189.1 викласти у такій редакції:

«189.1. У разі постачання товарів/послуг у межах балансу платника податку для невиробничого використання, постачання товарів/послуг та виробничих основних засобів відповідно до пункту 198.5 статті 198 цього Кодексу, використання виробничих або невиробничих засобів, інших товарів/послуг не у господарській діяльності, переведення виробничих основних засобів до складу невиробничих основних засобів база оподаткування визначається виходячи з їх балансової вартості на момент переведення (постачання), а для товарів/послуг – не нижче цін придбання»...

РОЗДІЛ XX. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

123) у розділі XX «Перехідні положення»:

доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6. Оподаткування доходів платника податку, нарахованих за наслідками податкових періодів до 1 січня 2011 року, здійснюється за ставками та згідно з нормами, що діяли до 1 січня 2011 року, незалежно від дати їх фактичної виплати (надання)»...

б) у підрозділі 2...

абзац шостий пункту 11 викласти у такій редакції:

«Податкова накладна, в якій сума податку на додану вартість не перевищує 10 тисяч гривень, не підлягає включенню до Єдиного реєстру податкових накладних. Податкова накладна, виписана при здійсненні операцій з постачання підакцизних товарів та товарів, ввезених на митну територію України, з 1 січня 2012 року підлягає включенню до Єдиного реєстру податкових накладних незалежно від розміру податку на додану вартість в одній податковій накладній»...

доповнити пунктом 21 такого змісту:

«21. Для осіб, які перейшли на загальну систему оподаткування із спрощеної системи оподаткування і зареєстровані платниками податку на додану вартість, операції з постачання товарів/послуг, які були оплачені у вигляді авансів (передоплати) у період перебування таких платників податку на додану вартість на спрощеній системі оподаткування і оподатковані єдиним податком, не оподатковуються податком на додану вартість»...

ком на додану вартість»...

в) підрозділ 3 викласти у такій редакції:

«Підрозділ 3. Особливості оподаткування податком на додану вартість операцій з ввезення на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні, платниками податку – підприємствами суднобудівної промисловості

1. Вітчизняні підприємства суднобудівної промисловості (клас 35.11 група 35 КВЕД ДК 009:2005) при ввезенні у митному режимі імпорту на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні, для використання у господарській діяльності, за умови оформлення митної декларації, можуть за власним бажанням видавати митному органу (а митний орган зобов'язаний прийняти) податковий вексель на суму податкового зобов'язання з податку на додану вартість, визначену у такій митній декларації. Перелік устаткування, обладнання та комплектуючих, що ввозяться вітчизняними підприємствами суднобудівної промисловості та не виробляються в Україні, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Для забезпечення виконання норм цього підрозділу податковий вексель не підлягає підтвердженню банком шляхом авалю.

Податковий вексель є податковим звітним документом і підлягає обліку та зберіганню за правилами і в строки, що встановлені для первинних бухгалтерських документів.

Векселедержателем є орган державної податкової служби за місцем реєстрації векселедавця як платника податку.

3. Податковий вексель видається на суму податкового зобов'язання з податку на додану вартість, нарахованого за митною декларацією.

Сума податкового зобов'язання з податку на додану вартість за однією митною декларацією не може бути частково оплачена векселем, а частково – коштами. Вексель видається на повну суму податкового зобов'язання окремо за кожною митною декларацією.

Датою видачі векселя є дата подання митної декларації для митного оформлення.

4. Податковий вексель складається у трьох примірниках із зазначенням суми податку в національній валюті виключно на вексельному бланку, що купується у банку, з урахуванням таких особливостей:

перший примірник податкового векселя – це оригінал вексельного бланка, придбаного платником в установі банку;

другий і третій примірники податкового векселя – ксерокопії оригіналу вексельного бланка (неоформ-

леного першого примірника), які мають однаковий із першим примірником номер вексельного бланка;

усі необхідні записи в кожному примірнику податкового векселя виконуються окремо, ксерокопіюванню не підлягають, повинні бути тотожними (крім порядкового номера примірника).

У митному органі, який здійснює митне оформлення ввезених на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні, залишається другий примірник векселя. Перший примірник векселя надсилається (передається) цим митним органом не пізніше ніж на третій день від дати надання векселя органу державної податкової служби, в якому особа зареєстрована як платник податку на додану вартість.

Третій примірник векселя залишається у платника податку, який його видав.

5. Строк погашення векселя настає на дату виникнення податкових зобов'язань по постачанню збудованого судна, для будівництва якого були ввезені устаткування, обладнання та комплектуючі із застосуванням вексельної форми розрахунків з податку на додану вартість.

Погашення податкового векселя здійснюється виключно шляхом перерахування коштів до Державного бюджету України.

Не дозволяється часткове погашення податкового векселя.

Обов'язки з погашення податкового векселя не можуть передаватися іншим особам, податковий вексель не підлягає індосаменту; проценти або інші види плати за користування податковим векселем не нараховуються.

6. У разі нецільового використання зазначених у пункті 1 цього підрозділу устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні, платник податку зобов'язаний погасити податковий вексель у податковому періоді, на який припадає їх нецільове використання, а також сплатити пеню відповідно до цього Кодексу.

У разі несвоєчасного погашення податкового векселя до платника податку, який видав податковий вексель, застосовуються штрафні санкції у розмірі 1 відсотка суми податку на додану вартість, зазначеної у податковому векселі, за кожен день порушення строку, включаючи день погашення, але не більш як 50 відсотків суми векселя.

7. За умови дотримання вимог щодо формування сум податку на додану вартість, які можуть бути віднесені до податкового кредиту, платник податку має право віднести до податкового кредиту звітного (податкового) періоду суму податку на додану вартість за погашеними у такому звітному (податково-

му) періоді податковими векселями.

8. До податкової декларації з податку на додану вартість платник податку на додану вартість додає перелік та копії податкових векселів, виданих протягом звітного (податкового) періоду, за який подається декларація.

9. Облік податкових векселів здійснюється митними органами та органами державної податкової служби.

Облік податкових векселів митними органами ведеться в порядку, встановленому центральним митним органом.

Облік податкових векселів органами державної податкової служби за місцезнаходженням платника податку, яким видано податковий вексель, ведеться у порядку, встановленому центральним органом державної податкової служби.

Контроль за погашенням податкових векселів здійснюють органи державної податкової служби на підставі даних, отриманих від митних органів, податкових декларацій та платіжних документів, що підтверджують сплату сум податку за погашеними векселями.»...

г) у підрозділі 4:

пункт 1:

доповнити абзацами третім – п'ятим такого змісту:

«У разі повернення авансів (інших платежів), отриманих до набрання чинності розділом III цього Кодексу та врахованих у складі валових доходів, на суму такого повернення відбувається коригування доходу звітного податкового періоду, в якому такі аванси (інші платежі) були повернуті у порядку, передбаченому цим Кодексом.

Для авансів, отриманих в іноземній валюті, таке коригування відбувається за офіційним валютним курсом гривні до іноземної валюти, що діяв на дату здійснення такого повернення.

У разі повернення авансів (інших платежів), виданих до набрання чинності розділом III цього Кодексу та врахованих у складі валових витрат, на суму такого повернення відбувається коригування витрат звітного податкового періоду, в якому такі аванси (інші платежі) були повернуті у порядку, передбаченому цим Кодексом.

У разі відвантаження товарів (виконання робіт, надання послуг) після набрання чинності розділом III цього Кодексу в рахунок авансів, отриманих до такої дати, витрати, що формують собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг та здійснені після дати набрання чинності цим Кодексом, за умови, що вони не були включені до складу валових витрат, визнаються витратами на дату відвантаження таких товарів (результатів робіт, послуг)»;

пункт 13 викласти у такій редакції...

Балансова вартість товарів (крім тих, що підлягають амортизації, та цінних паперів), сировини, матеріалів, комплектуючих виробів, напівфабрикатів, малоцінних предметів (далі – запасів), придбаних до дати набрання чинності розділом III цього Кодексу, а сплачених після цієї дати, визнаються в складі витрат у сумі фактично сплачених за них коштів.

Цей пункт не поширюється на платників податку – ліцензіатів з постачання електричної та/або теплової енергії»...

доповнити пунктами 24–26 такого змісту:

«24. До складу витрат платника податку включаються суми коштів, внесені платниками податку на рахунки учасників фондів банківського управління або за договорами пенсійних вкладів, відкритих відповідно до закону, що регулює питання створення та функціонування фондів банківського управління, у розмірі, що не перевищує 10 відсотків доходу такого платника податку за звітний період.

25. Витрати на сплату процентів, які відповідали вимогам підпункту 5.5.1 пункту 5.5 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», але не віднесені до складу витрат виробництва (обігу) згідно з положеннями підпункту 5.5.2 цього пункту до дати набрання чинності розділом III цього Кодексу, підлягають перенесенню на результати майбутніх податкових періодів із урахуванням обмежень, передбачених статтею 141 цього Кодексу.

Сума перевищення авансового внеску з податку на прибуток підприємств, попередньо сплаченого платником до дати набрання чинності розділом III цього Кодексу у зв'язку із нарахуванням дивідендів згідно з підпунктом 7.8.2 пункту 7.8 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», над сумою податкових зобов'язань з цього податку такого платника, що утворилася станом на дату набрання чинності розділом III цього Кодексу, враховується в майбутніх податкових періодах відповідно до пункту 153.3 статті 153 цього Кодексу.

26. Балансова вартість товарів (крім тих, що підлягають амортизації, та цінних паперів), сировини, матеріалів, комплектуючих виробів, напівфабрикатів, малоцінних предметів (далі – запасів) на складах, у незавершеному виробництві та залишках готової продукції станом на кінець звітного податкового періоду, що передував даті набрання чинності розділом III цього Кодексу, визнається витратами в порядку, передбаченому розділом III цього Кодексу»...

е) пункт 1 підрозділу 8 доповнити пунктом 6 такого змісту:

«б) у разі повернення авансів (інших платежів),

отриманих в період перебування платника податків на спрощеній системі оподаткування, з яких був сплачений єдиний податок, на суму такого повернення відбувається коригування суми виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) у відповідності з коригуванням суми єдиного податку в порядку, передбаченому цим Кодексом»...

є) підрозділ 10:

доповнити пунктами 11 і 12 такого змісту:

«11. Штрафні (фінансові) санкції (штрафи) за наслідками перевірок, які здійснюються контролюючими органами, застосовуються у розмірах, передбачених законом, чинним на день прийняття рішення щодо застосування таких штрафних (фінансових) санкцій (з урахуванням норм пункту 7 цього підрозділу)»...

4. У Законі України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 23, ст. 160):

1) у пункті 25 розділу I:

абзаци третій і четвертий підпункту 4 замінити абзацами такого змісту:

«7) подавати до органів державної податкової служби звітність, пов'язану із застосуванням реєстратора розрахункових операцій та розрахункових книжок, не пізніше 15 числа наступного за звітним місяця у разі, якщо цим пунктом не передбачено подання інформації по дротових або бездротових каналах зв'язку.

Суб'єкти господарювання, які використовують реєстратори розрахункових операцій, що створюють контрольну стрічку в електронній формі, або електронні контрольні-касові реєстратори, що створюють контрольну стрічку в друкованому вигляді, повинні подавати до органів державної податкової служби по дротових або бездротових каналах зв'язку електронні копії розрахункових документів і фіскальних звітних чеків, які містяться на контрольній стрічці в пам'яті реєстраторів розрахункових операцій або в пам'яті модемів, які до них приєднані.

Суб'єкти господарювання, які використовують реєстратори розрахункових операцій, що створюють контрольну стрічку в друкованому вигляді, за виключенням електронних контрольних-касових реєстраторів, повинні подавати до органів державної податкової служби по дротових або бездротових каналах зв'язку інформацію про обсяг розрахункових операцій, виконаних в готівковій та/або в безготівковій формі, або про обсяг операцій з купівлі-продажу іноземної валюти, яка міститься в їх фіскальній пам'яті.

Порядок передачі інформації до органів державної податкової служби по дротових або бездротових каналах зв'язку встановлюється Державною податковою службою України на базі технології, розробленої Національним банком України та погодженої Державною податковою службою України»...

5. Частина п'ятнадцяту статті 106 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376) доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Фінансові санкції (штраф, пеня) та адміністративні стягнення, а також примусові стягнення органами виконавчої служби за несплату внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування фізичними особами – суб'єктами підприємницької діяльності, які обрали особливий спосіб оподаткування, не застосовуються.

Нараховані органами Пенсійного фонду України суми фінансових санкцій, зазначених в абзаці другого цієї частини, та не сплачені фізичними особами – суб'єктами підприємницької діяльності, які обрали особливий спосіб оподаткування, підлягають списанню»...

7. Статтю 4 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2–3, ст. 11; із змінами, внесеними Законом України від 7 квітня 2011 року № 3205-VI) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Особи, зазначені у пункті 4 частини першої цієї статті, які обрали спрощену систему оподаткування, звільняються від сплати за себе єдиного внеску, якщо вони є пенсіонерами за віком або інвалідами та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу. Такі особи можуть бути платниками єдиного внеску виключно за умови їх добровільної участі у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування»...

10. Статтю 22 «Прикінцеві положення» Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389) після пункту 1 доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹. Установити, до введення в дію положень щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва, мораторій на здійснення заходів державного нагляду (контролю) у

сфері господарської діяльності органами державної влади та органами місцевого самоврядування, їх посадовими чи службовими особами щодо фізичних осіб – підприємців, які не зареєстровані платниками податку на додану вартість, діяльність яких не віднесена до високого ступеня ризику відповідно до цього Закону (далі – фізичні особи – підприємці), та юридичних осіб, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, що передбачає включення податку на додану вартість до складу єдиного податку, діяльність яких не віднесена до високого ступеня ризику відповідно до цього Закону (далі – юридичні особи).

До введення в дію положень щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва щодо фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб:

органи державного нагляду (контролю), їх посадові особи проводять позапланові заходи державного нагляду (контролю) за додержанням санітарного законодавства;

органи захисту прав споживачів проводять позапланові перевірки за скаргами споживачів.

До введення в дію положень щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва щодо фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб, діяльність яких віднесена до середнього ступеня ризику, органи Пенсійного фонду України проводять планові та позапланові перевірки».

II. Прикінцеві та перехідні положення...

3. Штрафні санкції (фінансові санкції, штрафи), пеня, адміністративні стягнення у вигляді штрафу (далі – санкції) за неправильне визначення у податковій декларації з податку на доходи фізичних осіб, що подавалася на виконання підпункту «д» пункту 176.2 статті 176 Податкового кодексу України, загальної суми доходів, що були нараховані (виплачені, надані) на користь платників податку, загальної суми податку на доходи фізичних осіб, утриманої з цих доходів, обсягів перерахованого податку до бюджету, а також за несвоєчасне подання такої податкової декларації не застосовуються.

Примусове стягнення зазначених санкцій органами виконавчої служби не застосовується.

Нараховані органами державної податкової служби суми санкцій, зазначених в абзаці першому цього пункту, та не сплачені до бюджету платниками податку на доходи фізичних осіб, підлягають списанню....

Президент України
В. Янукович